

Svar på spørgsmål S 7164 af 15. september 2006 stillet af Ole Sohn (SF)

Spørgsmål:

"Hvad vil efterlønsalderen i henhold til velfærdsaftalen være i 2019 og hvert af årene frem til 2040, hvis DREAM's befolkningsfremskrivning fra juni 2006 lægges til grund?"

Svar:

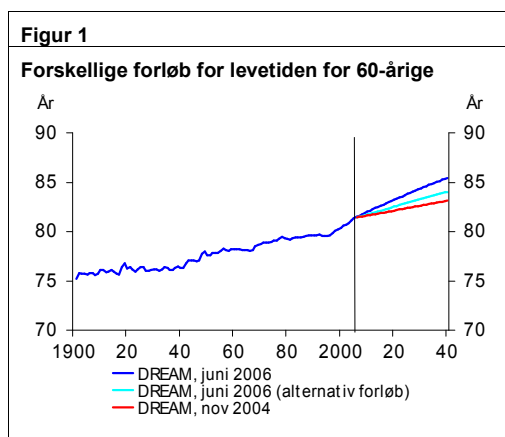
I henhold til velfærdsaftalen hæves efterlønsalderen fra 60 til 62 år i løbet af 2019 til 2022.

Hvis middellevetiden for 60-årige ikke stiger fra i dag, øges efterlønsalderen ikke ud over det allerede besluttede, dvs. den bliver vedvarende 62 år efter 2022.

Hvis middellevetiden for 60-årige stiger yderligere, vil efterlønsalderen igen kunne stige i 2025 og hvert 5. år herefter – dog maksimalt med 1 år ad gangen. I henhold til velfærdsaftalen kan efterlønsalderen dermed maksimalt blive 63 år i 2025, jf. også svar på spørgsmål S 6615 og S 6873.

Det vil kræve fremsættelse af et lovforslag og en aktiv beslutning i Folketinget, hver gang aldersgrænserne for efterløn mv. skal ændres efter den reguleringsmekanisme, som er nærmere beskrevet i velfærdsaftalen.

DREAM har i juni 2006 offentliggjort en ny befolkningsprognose, der opjusterer den fremskrevne udvikling i levetiden for 60-årige mærkbart i forhold til DREAM's forrige prognose fra november 2004, jf. figur 1.

Kilde: DREAM og egne beregninger.

DREAM's seneste prognose forudsætter, at den kraftige vækst i levetiden siden 1995 stort set fortsætter i årene fremover. Den betydelige revision af fremskrivningen understreger, at der er usikkerhed om den fremtidige udvikling i levetiden. DREAM har også lavet en alternativ befolkningsprognose, jf. "Hovedresultater af DREAMs 2006-fremskrivning". I det alternative forløb ses den kraftige vækst i levetiden siden 1995 som et mere midlertidigt fænomen, og væksten i levetiden i årene fremover er derfor betydeligt lavere end i hovedforløbet.

I henhold til reguleringsmekanismen i velfærdsaftalen, indebærer en udvikling i levetiden som i hovedforløbet i DREAM's seneste prognose, at efterlønsalderen maksimalt kan stige til 65½ år frem mod 2040. Dermed vil stigende levetid og bedre helbred blandt de over 60-årige også blive omsat i flere aktive år på arbejdsmarkedet. Reguleringen indebærer en efterløn- og folkepensionsperiode på omkring 20 år, jf. tabel 1.

Tabel 1								
Beregnet efterlønsalder og antal år med efterløn og pension i forskellige levetidsforløb								
	2019	2020	2021	2022-24	2025-29	2030-34	2035-39	2040
<i>Efterlønsalder</i>								
Med uændret levetid	60½	61	61½	62	62	62	62	62
Med DREAM, juni 2006	60½	61	61½	62	63	64	65	65½
Med DREAM, juni 2006 (alternativ forløb)	60½	61	61½	62	63	63½	64	64½
Med DREAM, nov. 2004	60½	61	61½	62	63	63	63½	63½
<i>Gennemsnitligt antal år med efterløn og folkepension¹⁾</i>								
Med uændret levetid	20,9	20,4	19,9	19,4	19,4	19,4	19,4	19,4
Med DREAM, juni 2006	22,6	22,2	21,8	21,6	21,0	20,6	20,1	19,9
Med DREAM, juni 2006 (alternativ forløb)	21,9	21,5	21,1	20,7	20,1	19,9	19,8	19,5
Med DREAM, nov. 2004	21,6	21,1	20,7	20,3	19,5	19,7	19,5	19,6

1) Forskellen mellem middellevetiden for 60-årige og efterlønsalderen.

Med en udvikling i levetiden som i det alternative forløb, vil efterlønsalderen i henhold til velfærdsaftalen maksimalt stige til 64½ år i 2040, jf. tabel 1. Det indebærer en efterløn- og folkepensionsperiode på omkring 19½ år.

Såfremt levetiden vokser på linje med den langsigtede trend (svarende til udviklingen i DREAM's 2004-prognose, der var grundlaget for velfærds-

aftalen), vil efterlønsalderen i henhold til velfærdsaftalen maksimalt være 63 år fra 2025 til 2034 og 63½ år fra 2035 til 2040, jf. tabel 1. Det indebærer ligeledes en efterløns- og folkepensionsperiode på omkring 19½ år.